

• Главны кодифікатары русиньского літаратурнаго языка на Словеньску: (зліва) першы директор Інштитуту русиньского языка і культуры при Русиньскій оброді в Пряшові – доц. ПгДр. Юрій Панько, к. н., і другый директор того інштитуту доц. ПгДр. Василь Ябур, к. н., з памятных таблов к 18-річному юбілею кодифікації (2013), котра была іншталована на будові інтэрнату Млада Гарда в Братіславі, де ся кодифікація одбыла.

Русиньскый літаратурный язык на Словакіі славить 20 років*

27. януара 2015 року минуло 20 років од найвызначнішой події в новодобій історії Русинів. Русиньска громада в Словацкій републіці в тот день святкує скромный, але в своїй історії о то вызначніший юбілей – 20 років кодифікації свого материньского языка і ёго функціонуваня в розлічных сферах жытця.

Наісто тот юбілей русиньскы організації і інституції будуть собі припомирати розлічними акціями і проектами почас цілого року. Інштитут русиньского языка і культуры Пряшівской універсіты планує zorganizувати Научный семінар карпаторусиністики присвяченый кодифікації – у першій кварталі того року, і 4. Міжнародный конгрес русиньского языка – в посліднім кварталі року 2015.

Двадцять років не є довгий історичный період з погляду ниякого живого організму, не то літаратурнаго языка, зато на ёго сучасный став ся можеме позерати лем як на факт корешпонууючій з ёго раннім віком. З другога боку, тот час був єдным з доміантных факторів, який в основі визначив ёго характер і накреслив потенціалну перспективу далшого розвою. Час назначив але і то, до какой міры є тот живый організм зрілый стати ся основным інструментом комунікації в окремых сферах народностного жытця Русинів, як і то, до какой міры суть Русины зрілым народом акцептовати факт екзистенції свого літаратурнаго языка.

Попозераючі до історії карпатських Русинів перед роком 1989, кодифікація русиньского языка была лем фікціов, яка ся до їх народностного і культурнаго жытця вертала з періодичностев кометы, і то лем в політично слободніших часах. Не быти Навембра 1989, може фікціов бы зістала і про далшы генерації Русинів, предкы котрых внаслідку об'єктивных, але часто і суб'єктивных факторів свій понад 300 років старый вопрос літаратурнаго языка не были способны вирішыти, хоць не мож повісти, же ниякы снагы не розвинули. Розвинули і розвивали, але старый невырішений вопрос їх народной ідентифікації в комплікованім політичнім контексті ся став про них ярмом, під вагов якого легше їм было придати ся к дакотрій з „міцніших“, хоць і „адоптованых“ народно-языковых ліній, як пестовати властну – про многих „недостойну“. Неєднота, яка настала наслідком такой росіяности, повіджене словами Івана Мациньского, ся стала „нашов народнов хворотов“,¹ з которой тяжко было бы ся вылічити без радикальных змін внутро- і заграничнополітичної ситуації в поновембровій Европі. Поновембровый розвой і потреба формулації в нїм новых принципальных задач і цілів про захованя і перспективный розвой етніка холем на даякый час прикладно зьєднотили русиньску інтелігенцію.

Зачатком рока 1995 фікція ся змінила на факт і зачаток новой етапы в жытові єдного невеликого бесштанного народа, який як кібы ся назад зродив на малі світа – в своїй домовині, в Карпатах. Кодифікація языка Русинів на Словакіі (1995) вернула карпатських Русинів в цілім назад до бою за свою ідентичность і за права про свій літаратурный язык. Стала ся сатісфакціов за минулы роки ігнорации їх народностных прав і підкріпила народный рух за властну еманципацію.

Очівісно, наслідных 20 років (1995 – 2015) покодифікачнотого періоду в русиньскім народностнім жытові не было легкых з ниякого аспекту, ани в никотрій з країн, в котрых карпатскы Русины жыють, враховано Словацкій републікы. Ігнорация штату найбільшой русиньской громады, яка жыє в рамках Украйны, і з той причіны радикалізация містного народнаго руху не могла не мати свої ремінісценції і в навколишніх країнах. Молода Словацка републіка хоць ся стотожнёвала з демократичными европськыма принципами, формуючі домашню легіслатіву, але їх реалізация в практичнім жытові часто была залежна од характеру влады: ці в ній переважав націоналістичный, або ліберальный елемент. З тым была звязана і реална фінанчна підпора активіт русиньской народностной меншыны, враховано тых, які мали прямый вплив на розвой їх літаратурнаго языка. Може найліпше дану конштатацию мож документувати на періодичности выдаваня русиньской „періодичной“ пресы – „тыжденника“ *Народны новинкы* і „двоймісячника“ *Русин*. Вєдь за свою 24-річну історію новинкы выходили як тыжденник лем три (!) роки – в роках 1992 – 1994, а о 10 років пізніше докінця їх судьба была цалком

(Продовжїня на 2. стор.)

Желаме Боже благословліня в році 2015

Милы читателі, передплатителі, дописователі, сполупрацовници, добродителі, на порозі нового року 2015 желаме Вам Боже благословліня почас цілого року, міцне здоровя, спокійный родинный жытот і успіхы в роботі. Зарівно дякуєме, же забувате на тых, котрым найвєце треба помагати, за што Вам Господь Бог заплатить.

Дякуєме і мы вшыткым тым, котры в році 2014 помагали редакції фінанчно, робили без нарку на гонорар, респ. свій гонорар пожертвовали на выдаваня і експедицію Народных новинок і Русина. Окрем самых творців-добродителів тых періодік, подякованя належить і таким добродителям, як Інж. Мірослав Джупінка з Тренчіна і Інж. Віліам Капраль зо Снины – без них новинкы і часопис бы сьме не могли выдавати до кінця рока 2014, але главно посылати читателям, бо сума зо штатной дотації на поштовне є каждорічно барз мізерна. Іщі раз, нашы добродителі, приймійте од редакції *Народных новинок* і *Русина* щіре подякованя.

75 років од народжіня Василя Турка-Гетеша

Лем малохто ся таким визначным способом записав до історії русиньского возроджіня по році 1989, яким ся записав Василь Турок-Гетеш. 8. януара 2015 минуло 75 років од ёго народжіня. Василь Турок-Гетеш ся народив 8. януара 1940 в селі Габура коло Міджілаборець. Быв учителём, драматургом театру і культурным діятелём Русинів у пряшівскій области.

В. Турок-Гетеш закінчив середню школу в Братіславі і продовжовав там в навчаню на Універсіті Коменського, котру закінчив в році 1963. Веце як дві десятикы років учів словацкый і російскый языкы, філософію і естетіку на україньскій гімназіі в Пряшові. Пізніше учів і на Православній богословскій факулті в Пряшові. Од року 1985 року ся став драматургом у тогдышнім Українськым народнім театрі в Пряшові, в котрім ку кінцю 80-ых років зачав давати до репертоару пєсы в русиньскім языку і перекладати їх до русиньского языка.

По революції в році 1989 ся став єдным із тых, котры ся поставили до чела (Продовжїня на 2. стор.)

• Еден із першых ініціаторів і організаторів кодифікації русиньского літаратурнаго языка на Словеньску, тогдышній председа Русиньской оброды і Світової рады Русинів – В. Турок (портрет Народного умельця Украйны В. Скакандія).

*Tato práca bola podporovaná Agentúrou na podporu výskumu a vývoja na základe zmluvy č. APVV-0689-12.

Часопис Русин і Народны новинки – до каждой русиньской родинки!

Першы пореволючны періодіка *Русин і Народны новинки* виходять 25. рік, мають уж свою традицію, своє выпрофіловане обсягове заміряня і за тот час опубліковали стовкы статей о Русинах і про Русинів. І зато каждый, кого інтересує історія, сучасность і будучность Русинів, може ся то дочітати з тых выдань. Было бы хосенне, як бы і вы, далшы чітателі, сьте ся стали активныма дописователями і передплатителями тых выдань, бо маєме сполочны цілі у русиньскім возроднім процесі. Свої статі можете посылати на адресу: Rusín a Ľudové noviny, Duchnovičovo nám. 1, 081 48 Prešov, Slovenská republika. А тот, хто хоче передлачувати нашы выданя, може так зробити посланём пінязей (Народны новинки – 10 €, Русин – 10 €) прямо на адресу редакції, банковым переводом на наш рахунок: 4012549760/7500 або заплачінём приложеным поштовым чеком. За каждого нового чітателя, дописователя, передплатителя і добродителя допереду щіро дякуєме!

Редакція Русин і Народны новинки

Русины дістануть од штату веце пінязей

На 15. децембра 2014 Уряд влады Словеньской републики выписав у Пряшові школіня, на котрім ся давали інструкції ку подаваню грантових проєктів у рамках програму Култура народностных меншын 2015. Час на подаваня проєктів на рік 2015 був становлений до 19. януара 2015. Уряд уповномоченого влады СР про народностны меншыны бы і таким способом хотів прискорити процес приділёваня фінанцій жадателям.

Окрем того, посланці Народной рады СР зачатком децембра схвалили пропозицію владного закона о державнім розрахунку на рік 2015 з дакількома змінами. Схвалили і підвишніа фінанцій про спомянутый програм Култура народностных меншын 2015 о 50 тисяч євр, котре ініціював ведучій Уряду влады СР Ігор Федеріч посередництвом пропозиції підпредседкыні парламенту Яны Лашшаковой на засіданю Выбору Народной рады СР про людьскы права і народностны меншыны.

Наконець посланці парламенту схвалили про програм Култура народностных меншын 2015 суму 3 879 250 євр. Спочатку была проповнована сума 3 829 500 євр. Интернетовый сайт Уряду уповномоченого влады СР про народностны меншыны публікував і перерозділёваня фінанцій про окремы народностны меншыны подля критерій, котры платять вже другый рік і были схвалены Выбором про народностны меншыны і етнічны ґрупы.

Найвеце, 1 955 296 євр, буде приділеных мадярській народностній меншынї. На підпору ромской културы было приділеных 664 152 євр. Приліпшить собі і русиньска меншына. На проєкты русиньской меншыны того року з державного розрахунку піде 294 032 євр, што є о 30 тисяч євр веце, як в минулім році. Народностны меншыны з меншов кількостєв членів дістануть дотації од 30 до 90 тисяч євр. Вынятком є українська народностна меншына, котра і в році 2015 буде тісно над ґраніцєв 100 тисяч євр.

Высшы сумы уж другый рік здобывають Русины і вдяка тому, же був приятый трансформований модел розділёваня грошей міджі меншынами, автором котрого є Петро Штефаняк, председа організації молоды Русины, і протиснутый у народностнім выборі членами Округлого стола Русинів Словеньска. На основі того моделу народностна меншына без властного штату дістане процента навывше, причім до увагы ся бере факт – кілько людей ся приголосило нелем к народности, але і к материньскому языку. Таке рішіня позітивно вплинуло на наш розрахунок, бо выше 20 тисяч людей собі записало материньскый язык русиньскый, але не приголосили ся к русиньскій народности.

Русинів на Словеньску бы так в новім році мали чекати дві позітивны новоты: видно ту снажіня уряду прискорити процес фінанцованя народностной културы і приділена сума фінанцій на русиньску културу буде высша. Ці нам высша сума досправды поможе, зась є вопросом того, як русиньска комісія перерозділить пінязі. Значить, ці буде акцептовати пріорітны сферы русиньской меншыны, або буде і дале рішати в роспорі з становлєныма пріорітатами.

Петро МЕДВІДЬ, Пряшів

3 879 250 € в році 2015 ся розділить міджі тоты народностны меншыны:

– мадярська:	1 955 296 €
– ромска:	664 152 €
– русиньска:	294 032 €
– інтеретнічний і интеркултурный діалог:	232 377 €
– чеська:	229 815 €
– українська:	100 673 €
– німецька:	88 880 €
– польська:	64 683 €
– російська:	53 377 €
– хорватська:	48 064 €
– жьдівська:	52 825 €
– болгарська:	35 504 €
– моравська:	30 489 €
– сербська:	28 706 €

• Погляд на учебники, котры 27. януара 1995 ся стали основов про выголошіня кодифікації русиньского літературного языка на Словеньску. Фотка: А. З.

Русиньскый літературный язык на Словакії славить 20 років*

(Продовжіня з 2. стор.)

Перерахованы бівшы і меншы успіхы, але тыж назначены неуспїхы розвою русиньского языка на Словакії поважуєме за природну інтегралну часть процесу народной самоідентифікації Русинів по році 1989. На їх зачатку стояли ініціативы домашній культурно-сполоченьской організації Русинів – Русиньской оброды на Словеньску (1990), котра занедовго ославить четверть стороча свого діятельства, але і міджінародного русиньского руху під покровительством Світового конгресу Русинів (1991). Обидвом субектам належать тыж вызначны ініціативы на полю рішаня русиньского языкового вопросу: Світовому конгресу Русинів за ініціюваня Першого міджінародного конгресу русиньского языка (Бардеєвскы Купелі, 1992), який накреслив основну стратеґію языкового планованя, а Русиньскій оброді на челі з Василєм Турком-Гетешом за практичну реалізацію той стратеґії в подобі заложіня першой научной інштїтуції – Інштїтуту русиньского языка і културы при Русиньскій оброді в Пряшові (1993 – 1994), яка вдяка фінанчній, хоць короткодобій, підпорі штату під веджінєм доц. ПгДр. Юрїя Панька, к. н., пізніше доц. ПгДр. Василя Ябура, к. н., ся зачала занима-ти формованєм нормы будучого літературного языка Русинів на Словакії. Положены нима основы професіональной лінгвістичной работы над русиньскым языком зачатком 90-ых років 20. ст. принесли плоды нелем в подобі кодифікації русиньского языка, але наслідно в подобі єго реалізації в уж уведжєных сферах русиньского народностного жывоата. Взник новых професіональных інштїтуцій, заміряных на захованя і розвою народно-ідентифікачных аспектів русиньской громады, як Музею русиньской културы в Пряшові (2007) і Інштїтуту русиньского языка і културы Пряшівской універзіты в Пряшові (2008), очівісно, отворяють уж нову етапу русиньской історії, розвою літературного языка, яка бы ся але не могла отворити без 17. новембра 1989 і без 27. януара 1995.

Доц. ПгДр. Анна ПЛІШКОВА, ПгД., Пряшівска універзіта в Пряшові, Інштїтут русиньского языка і културы

Позначкы і література:

- 1 МАЦІНСЬКИЙ, І. Концепції, безконцепційність і - де ти, концепції нашого культурного життя. In: Дукля, XIII, 2, 1965, с. 37-55.
- 2 GAJDOŠ, M. - KONEČNÝ, S. Rusínska a ukrajinská menšina v národnostnej politike Slovenska po roku 1989. In: ŠUTAJ, Š. (ed.) *Národnostná politika na Slovensku po roku 1989*. Prešov: Universum, 2005, с. 109-120.
- 3 KRAJČNÁK, F. Aplikácia rusínskeho jazyka v cirkevných obradoch Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku. In: Plišková, A. (ed.) *Rusínska kultúra a školstvo po roku 1989*. Prešov: Prešovská univerzita v Prešove - Ústav rusínskeho jazyka a kultúry, 2008, с. 147-162.

PRÍHLÁSTE SA NA ŠTÚDIUM RUSÍNSKEHO JAZYKA A LITERATÚRY NA PREŠOVSKÚ UNIVERZITU

I. Prijímacie konanie na bakalárske a magisterské štúdium

V akademickom roku 2015/2016 Prešovská univerzita v Prešove ponúka možnosť medzi-fakultného bakalárskeho a magisterskeho štúdia učiteľského študijného programu (ŠP) RUSÍNSKY JAZYK A LITERATÚRA V KOMBINÁCIÍ S NASLEDUJÚCIMI ŠP AKREDITOVANÝMI NA JEDNOTLIVÝCH FAKULTÁCH PU A NA PU:

- на **Fakulte humanitných a prírodných vied s:** biológiou, ekológiou, fyzikou, geografiou, hudobným umením, matematikou, pedagogikou a technickou výchovou;
- на **Filozofickej fakulte s:** anglickým, francúzskym, nemeckým, ruským, slovenským, ukrajinským jazykom a literatúrou, dejepisom, estetikou, etickou výchovou, filozofiou, výchovou k občianstvu a výtvarným umením;
- на **Fakulte športu s:** telesnou výchovou;
- на **Ústave maďarského jazyka a kultúry s:** maďarským jazykom a literatúrou.

Termín podania prihlášky: **do 31. marca 2015**. Prihlášky sa posielajú na adresu: **Prešovská univerzita v Prešove, Ústav rusínskeho jazyka a kultúry PU, Ul. 17. novembra 15, 080 01 Prešov, tel.: 051/756 31 20, 051/756 31 89, kontaktné osoby:**

Mgr. Andrea Čulková (andrea.culkova@unipo.sk), Mgr. Alica Wietoszewová (alica.wietoszewova@unipo.sk).

II. Prijímacie konanie na doktorandské štúdium

V akademickom roku 2015/2016 Prešovská univerzita prijíma prihlášky aj na **interné a externé doktorandské štúdium študijného programu SLAVISTIKA – RUSÍNSKY JAZYK A LITERATÚRA v študijnom odbore 2.1.28 Slovanské jazyky a literatúra.**

Termín podania prihlášky: **do 31. mája 2015**, adresa na zaslanie prihlášky: **Prešovská univerzita v Prešove, Ústav rusínskeho jazyka a kultúry, Ul. 17. novembra 15, 080 01 Prešov**. Informácie o témach dizertačných prác, o školiteľoch a o podmienkach prijatia môžu uchádzači získať **na webovej stránke univerzity (http://www.unipo.sk)**, na stránke **Ústavu rusínskeho jazyka a kultúry (http://www.unipo.sk/pracoviska/urjk)** a na **Oddelení vedy, umenia a akreditácie PU**. Kontaktné osoby: **Mgr. Andrea Čulková (andrea.culkova@unipo.sk), Mgr. Alica Wietoszewová (alica.wietoszewova@unipo.sk)**

Viac informácií na: <http://www.unipo.sk/pracoviska/urjk>

• Недавно вышли три новые книжки, а то зборник поезії Ю. Харитуну *Мої надії*, котрий видає Академія русинської культури в СР, зборник стишків про діти П. Ячла *Мамко, под'є читати...*, і зборник поезії К. Мороховичової *Цвек Любовны періпетії*. Послідні дві зо спомянутых книжок видає Сполук русинських писателів Словеньска.

Мултікультурність Праги – в практиці

(Продовження з 2. стор.)

і почути так кус своєї домовини. Потішило нас і то, же вшиткы спомянуты Русинкы суть активными членками обчанського здружіння „*Rusini.cz – rusinská iniciatíva v ČR*“.

На выставку на Градчаны нас попровадив бывшый Пряшівчан, котрый уж дві десятилетия років жыє в Празі – **Андрей Дан Бардош**, Словак, заступця директора Дому народностных меншын у Празі. По вернісажу ся в сусідній республіці одбыла мала міжнародна стріча, на якій ся вели неформалны дискузії, співали ся русиньскы співанкы. Єдна з них „Живіте людіє...“ належала гостительці Светлані Калоусковій-Шлепечкій, котра 5. децембра ославил народенины. Такой спосіб ґратуляції емоціонално прияла нелем юбілантка, але і вшиткы участници того вечора – люде розлічных народностей.

Главным цілём нашего перебування в Празі самособов не був вернісаж выставки, але **14. Стріча народностных меншын**, котру організував уж спомянутый **Дім народностных меншын у Празі** в сполупраці з **Урядом влады Чеськой републіки, Містом ПРАГА і Етнологічним інштитутом Академії наук ЧР**. Інтеґралнов частев Стрічі была Міжнародна конференція під назвов **Прага і меншыны**, реалізована **4. децембра 2014 у мраморовій салі у Клам-ґалласовім палацу на Гусовій улиці ч. 20 у Празі 1**. Коло той акції ся приставиме, бо она была главным програмом нашего перебування у Празі. Путь до того палаца сьме проживали тьж емоціонално, бо мусили сьме перейти по Гавлової улиці, коло Гавлового ярмарку і ёго облюбленой корчмы, котра ся тепер зве „Гавлова коруна“, де, може вели ся дебати і о зміні комуністичного недемократичного режиму в нашій країні?!

Конференцію **Прага і меншыны** вів чеськый етнолог, нам знамый чоловік іщі із засідання Світового конґресу Русинів у Празі в році 2001, **ПгДр. Андрей Сулітка, к. н.**, родак із Словакії, котрый робить в Етнологічнім інштитуті АН ЧР. Конференція в рамках 14. Стрічі народностных меншын проходила під покровительством міністра **Мґр. Іржі Дінстбіра** і заступці пріматора главного міста Праги **Інж. Вацлава Новотного**. Конференція была розділена до трех частей: **Притомность народностных меншын у Празі і їх активіты, Меншыны і материньскый язык і Народностны меншыны і мігранты**. В другій часті выступила і **доц. ПгДр. Анна Плішкова, ПгД.**, з Інштитуту русиньского языка і культуры Пряшівської універзіты в Пряшові, а то з презентаціов на тему **Русиньскый язык на Словеньску 20 років по кодифікації**. О Русинах в Празі окраєво спомянув у своїм рефераті **Мґр. Богдан Райчінець** з Української ініціативи в ЧР а потім сполочный реферат під назвов **Русиньска народностна меншына і міґрація Даґмар Бржезінової і Яна Чопіка** з Общества приятелів Підкарпатської Руси прочітав Я. Чопік. В рамках той міжнародной конференції сьме ся дізнали дость много интересных інформацій о розлічных народностных меншынах і їх проблемах в ЧР, враховано Русинів.

День ся закінчив **культурным вечором у резиденції пріматора в обекті Містської бібліотеки на Маріаньскім намістю**, котрый модеровав уж спомянутый **Андрей Дан Бардош**. При смачнім погощіню і погарі вина сьме собі выслушали нелем приговоры функціонерів: посланкыні главного міста Праги **Ганы Новотной**, яка мать на старости і народностны меншыны, **Інж. Вацлава Новотного**, заступцю пріматора Праги і інших, але главно поперала культурный програм, в яким ся представили різны народностны меншыны. Самособов же нас заінтересовали Словакы з колективу **Лімбора**, котру веде член Рады влады ЧР про народностны меншыны, який у тім органі репрезентує нелем найвекшу народностну меншыну в Чехах – словеньску, але счастья і русиньску – **Інж. Ярослав Мінє**. Быв то балзам на душу, як русиньскы співанкы заспівало тріо з Лімборы – **Ноємі Крілова, Маріна Мразкова і Алжбета Мішенкова**, к яким ся придали і позваны на вечур Русинкы.

Наконець треба конштатовати, же такы акції, на якій сьме были в Празі, суть потрібны і треба їх організувати (і в нас на Словакії), бо помагають інформованости маєрты о проблемах народностных меншын, помагають самоідентифікації членів народностных меншын і потверджують, же народностны меншыны суть інтеґралнов частев жытельства Праги і цілої Чеськой републіки. Вдяка таким акціям зміцнюють ся міжжіетнічны одношіня і розвивать ся мултікультурність, котра збогачує каждого, какой народности або етнічної ґрупы бы не був.

А. ЗОЗУЛЯК, фотка автора

На сімпозіумі в Братіславі презентовали ся і Русини

10. децембра 2014 в Братіславі ся одбыло научне сімпозіум під назвов *Славянськы языковы і літературны (само)рефлексії, присвячене 50-річному юбілею заложіння Катедры славянських філологій на Філозофічній факулті Універзіты Коменського в Братіславі*.

Як підкреслила ведуча той катедры – **доц. ПгДр. Марія Добрікова, к. н.**, не было легко утримати катедру в условіях, кідь славянськы языкы суть, так бы повісти, на периферії інтересу студентів на Словакії. Конечькінців, не вытримав тоту сітуацію ани Інштитут славістики, русістики і україністики на Філозофічній факулті Пряшівської універзіты у Пряшові, котрый заложила важена славістка, професорка **Юлія Дудашова-Крішшакова**. В сучасности ёй богаты скушености і вынятковы знаня з области славістики выживвають Інштитут русиньского языка і культуры Пряшівської універзіты (ІРЯК ПУ) в Пряшові, де професорка Дудашова-Крішшакова є одборнов ґарантков докторьского студійного програму Славістика – русиньскый язык і література. На уведженім сімпозіумі ІРЯК ПУ репрезентовала якраз проф. ПгДр. **Юлія Дудашова-Крішшакова, др. н.**, з темов: **Од політонії к монотонії (о змінах прозодічної сістемы в списовній словінчині з аспекту фонологічної тіпології)**. Із здравотных причін не могла на сімпозіум прийти **доц. ПгДр. Анна Плішкова, ПгД.**, зато ёй тему **Русиньскый язык в едукачній сістемі СР і в заґранічу** одпрезентовала **ПгДр. Кветослава Копорова, ПгД.**, а тему **Выдавательскы активіты Русинів по році 1989** авторкы К. Копоровой прочітав молодой докторанд ІРЯК ПУ (минулорічний абсолвент ПУ, студійного програму русиньскый язык і література в комбінації зо словацькым языком і літературов) **Мґр. Михал Павліч**, котрый в рамках докторандьскых студій ся занимає русиньсков літературов.

Вшиткы три рефераты будуть опублікованы в зборнику *Philologica* Філозофічної факулты Універзіты Коменського в Братіславі зачатком рока 2015.

-кк-

• Реферуючі на сімпозіумі робітници Інштитуту русиньского языка і культуры Пряшівської універзіты у Пряшові: (зліва) **Мґр. М. Павліч і ПгДр. К. Копорова, ПгД.** у бісіді з представителями Катедры славянських філологій ФФ Універзіты Коменського у Братіславі **доц. ПгДр. М. Добріков, к. н.**, і **проф. ПгДр. Ю. Ёловнєм, к. н.**

НАРОДНІ НОВИНКИ

Выдавать Русин і Народны новинкы. Шефредактор: Мґр. Александр ЗОЗУЛЯК, редакторкы: ПгДр. Кветослава КОПОРОВА, ПгД., Мґр. Зденка ЦІТРЯКОВА, языкова редакторка: доц. ПгДр. Анна ПЛІШКОВА, ПгД., Adresa: Ludové noviny, Duchnovičovo nám. 1, 081 48 Prešov, SR. Tel.: 0917 171 912, IČO: 17079748. Реґістрачны чісла: ISSN 1339-5505, EV 327/08, MIČ 49 438. Предплатне на рік € 10,- €, так істо і часопису Русин. Опублікованы погляды дописователів не мусять быти згодні з поглядами редакції.

Адреса новинок на интернеті: www.rusynacademy.sk, E-mail: rusyn@stonline.sk

Rusín a Ludové noviny
Duchnovičovo nám. 1
081 48 Prešov 1
D+4

Platené v hotovosti
080 02 PREŠOV 2